

BMJ
NIEUWSBRIEF
Belangenvereniging
Medewerkers bureau
jeugdzorg en verwante
instellingen voor jeugd-
bescherming en jeugd-
hulpverlening

Lidmaatschap: € 27,50 per jaar overmaken op
Postbank nr. 7450374
t.n.v. BMJ te Purmerend

Redactie: Annemarie van de Ruit en
Anne Braaksma

Redactie-adressen: Annemarie van de Ruit
Arnhemsestraatweg 352
6881 NK Velp
Tel. 026-442 42 22

E-mail redactie: redactie@bmj.nl

Internet: www.bmj.nl

BMJ NIEUWSBRIEF

15de jaargang

oktober 2008

**Belangenvereniging voor Medewerkers
bureau Jeugdzorg**

Zijlweg 144, 2015 BH Haarlem

Tel.: 023 - 542 09 04

Fax: 023 - 542 07 14

E-mail: info@bmj.nl

Van de redactie

Herfst.

Oftewel, wat hebben vallende blaadjes en dikke mist, jongeren in Gouda, een financiële crisis en BMJ met elkaar te maken.

'Het land staat in brand' volgens sommige politici.

Ik kijk naar buiten want waar vuur is moet rook te zien zijn. Of op z'n minst een beetje. Bezorgd en niet overtuigd door wat ik zie besluit ik buiten poolshoogte te nemen en zie.

Mist. Dikke mist zelfs. Zo'n doodgewone dikke herfstmist waardoor de wereld een allesomvattend verdwijnpunt is geworden met jezelf als middelpunt en waar je hondje, onaangelijnd, als eerste in oplost.

Ondertussen denk ik aan woorden van de korpschef van politie Hollands Midden, waaronder Gouda. 'Politici hebben de mond vol van integratie van buitenlanders, maar zelf scheuren ze de samenleving uiteen', aldus de korpschef.

Na die woorden rolde de halve tweede kamer over de man heen.

Ondertussen in het mistige donker druk speurend naar mijn (zwarte) hondje, denk ik dat politici ook de mond vol hebben van disfunctioneren van de bureaus Jeugdzorg, maar dat zij zelf die bureaus bij elkaar hebben bedacht.

Toch?

Dat valt op zijn minst mistig te noemen.

Hondje gelukkig teruggevonden.

Ook gerustgesteld door het feit dat zowel ikzelf als de meeste collega hulpverleners van Jeugdzorg geen aandelen F. zullen bezitten, noch voldoende geld van het salaris zullen overhouden om tegen aantrekkelijke rente bij een IJlandse- of andere exotische bank onder te brengen. Trekt dat brandje vooralsnog aan ons voorbij.

Herfst betekent ook de laatste nieuwsbrief van BMJ dit jaar.

Zoals gebruikelijk voor een laatste nieuwsbrief verschillende terugblikken en vooruitzichten.

Uiteraard een stukje van de bestuurstafel door Ton Molenaar.

Ook van Ton de toespraak tijdens de expertmeeting van afgelopen 28 augustus en de aankondiging van algemene ledenraadvergadering op 27 november as.

Het jaarverslag door Jacco Eshuis. Tevens biedt hij ons een schriftelijk kijkje in de instelling waar hij werkzaam voor is, SGJ.

Een column van Ria van Asselt over veiligheid van het kind, in mei van dit jaar verschenen op de website van de inspectie nu in de nieuwsbrief.

Een stuk over het meldpunt regeldruk en rapport nulmeting door Wim Kuiper, tevens doet hij verslag van de ontwikkelingen binnen het ledenaantal van BMJ.

Ideeën van Anne Braaksma over BMJ en de beroepsvereniging.

En tot slot overpeinzingen, recht uit het professionele hart van Peter Lucassen.

Alles bij elkaar lekker veel leesvoer van en voor BMJ-ers.

En daarna maar snel de krokussen uit de grond stampen!

met collegiale groet van de redactie

Van de bestuurstafel

Na het vertrek van Hilda de Jong is Annemarie van de Ruit redactrice geworden, Anne Braaksma ondersteunt haar. M.b.t. de Expertmeeting die op 28 augustus is georganiseerd samen met de MO-groep: in deze Nieuwsbrief en op onze site (www.bmj.nl) staat de toespraak die ondergetekende gehouden heeft. Zodra er een algemeen verslag is van die dag zal die vermeld worden. De MO-groep werkt nog aan een samenvatting. Onze huisfotograaf Jacco Eshuis heeft er een paar foto's van gemaakt.

In deze Nieuwsbrief tevens de aankondiging van onze algemene ledenvergadering van donderdag 27 november as. Wat ik erover kan melden is dat Adri van Montfoort daarin een hoofdrol gaat spelen en dat het een boeiende dag belooft te worden.

In afwijking van voorgaande jaren zal deze in de Universiteit van Leiden gehouden worden en nu eens niet in het Marcuscentrum te Utrecht.

Ook dit jaar heeft Jeugdzorg weer volop in de schijnwerpers gestaan en niet in positieve zin.

In het afgelopen jaar heeft niet alleen de BMJ (o.a. via de SP) maar hebben ook andere organisaties minister Rouvoet duidelijk proberen te maken dat de wachtlijsten toch echt een ramp zijn.

De rijksbegroting van komend jaar laat zien dat er substantieel en vooral structureel veel geld gaat naar het creëren van nieuwe plekken voor kinderen.

Op de valreep blijkt de aangekondigde efficiencykorting, voor de Jeugdbescherming voorlopig van de baan. Voor de Jeugdreclassering geldt dit helaas niet wat in combinatie met het adagio voor de Jeugdreclasserders, namelijk dat men meer moeten werken met de ouders in de thuissituatie, voor een onmogelijke spagaat zorgt.

Wij gaan wederom met de kamerleden in gesprek om deze bezuiniging er ook af te krijgen.

Wij maken ons ernstige zorgen over de wachtlijsten bij de Bureaus jeugdzorg en zo'n efficiencykorting maakt het alleen nog maar erger.

Dit zal dus een punt van aandacht blijven.

Tot slot: het is pijnlijk om te melden dat de deelprojectgroep stimulering beroepsvereniging, die de zogenaamde Roadshows organiseren, bij alle Bureaus Jeugdzorg in den lande (voor plaats en data zie deze Nieuwsbrief en onze site) vergeten zijn om in hun affiche: De Sterkste Schakel: de BMJ te noemen.

Na excuses van Iris Leene van de NVMW en overleg met onze bestuursleden die daaraan deelnemen (Ria van Asselt en Peter Lucassen), hebben we besloten om toch deel te blijven nemen.

Het ga u allen goed, wij zijn altijd benieuwd naar uw mening, steek ze niet onder stoelen of computers, klagen op zijn tijd mag (en lucht soms een beetje op) maar beter is om er iets constructiefs mee te doen, bv. door het bij ons aan te kaarten (info@bmj.nl).

Ton Moolenaar,

Voorziter.

Supervisie, coaching en training

Biedt supervisie en coaching op maat.

Vanuit een ruime ervaring in het werken binnen de jeugdbescherming.

- Met humor en relativiseringsvermogen.
- Gericht op de persoonlijke ontwikkeling.
- En het vergroten van de expertise.
- Lid LVSB

Scheepmakersdijk 19, 2011 AS Haarlem

T 023 5387221/ M 06 27014754

E m.blokker@apanto.net/ www.apanto.net

AGENDA

13^E ALGEMENE

LEDENVERGADERING VAN DE BMJ

voor alle leden en collega's met interesse!

27 NOVEMBER 2008

13:00 tot 16:30 uur

HOGESCHOOL LEIDEN,
Zernikedreef 11, 2333 CK LEIDEN
(6 min. lopen vanaf NS station Leiden,
uitgang van LUMC (Leids Universitair Medisch Centrum))

BMJ wil de professionele kern van het bureau jeugdzorg versterken. Dit moet komen vanuit de beroepsgroep zelf. De professionals moeten vertellen welke ruimte zij nodig hebben om effectieve jeugdzorg te leveren. Betekent dit het opheffen van de grenzen binnen bureau jeugdzorg, tussen het AMK, de voordeur, de jeugdbescherming, etc.? Moet een professionele medewerker van het bureau jeugdzorg de centrale persoon kunnen blijven, wanneer continuïteit en trouw voorop staan? Is het beter voor ouders en jeugdigen als het bureau jeugdzorg zelf (kortdurende) ambulante hulp verleent?

Op de jaarvergadering van staat dit thema centraal. Belemmeringen voor professioneel werken in de huidige situatie zullen aan bod komen, maar het gaat niet alleen om de problemen. Een professional richt zich immers ook op de mogelijkheden en op de sterke punten.

AGENDA

13.00 uur: *ontvangst met koffie / thee*

13.30 uur: *huishoudelijk deel van de vergadering met het algemeen en het financieel jaarverslag. Deze liggen bij de ingang van de zaal voor u gereed*

14.00 uur: *inleiding op het thema door Adri van Montfoort, gevolgd door vragen uit- en discussie met de zaal.*

15.00 uur: *toespraak Andries Baart, gevolgd door vragen en discussie met de zaal en gesprek over de mogelijkheden voor professionals in het bureau Jeugdzorg.*

16.30 uur: *afsluiting*

In de discussie komt aan bod wat de beroepsgroep zelf kan doen om de professionaliteit in de uitvoering te vergroten. *Adri van Montfoort* is lector Jeugdzorg en Jeugdbeleid bij de hogeschool Leiden, directeur van Adviesbureau Van Montfoort en raadsheer-plaatsvervanger bij de familiekamer van het gerechtshof in Den Haag. Hij geeft samen met *Wim Slot* leiding aan het team dat de deltamethode gezinsvoogdij heeft ontwikkeld en is betrokken bij de methode jeugdreclassering, het veiligheidsbeleid bureaus jeugdzorg en diverse andere projecten in de jeugdzorg. *Andries Baart* is hoogleraar in Tilburg. Hij is de grondlegger van de presentiemethode. Dit is een methode die uitgaat van een hulpverlener die aanwezig is in de leefomgeving, dicht bij de mensen om wie het gaat, en van daaruit betekenis heeft voor de betrokkenen. De presentiemethode is ontwikkeld in het (pastoraal) werken in wijken. *Andries Baart* wil onderzoeken of en hoe de methode kan worden toegepast in de jeugdzorg.

Jaarverslag BMJ oktober 2007 tot oktober 2008

Het afgelopen jaar heeft de rechtszaak tegen de gezinsvoogdes in de Savannazaak centraal gestaan. Op maandag 29 oktober 2007 is de rechtszaak tegen de gezinsvoogd in de Savanna-zaak gestart. Om haar te steunen hebben wij als BMJ bestuur besloten met zoveel mogelijk werkers uit het land in Den Haag aanwezig te zijn. Deze rechtszaak heeft veel stof doen oplaaien, niet alleen in heel het land, maar ook binnen de Jeugdzorg in het algemeen en de gezinsvoogdij in het bijzonder. De gezinsvoogd kan dus door zijn handelen voor het gerecht gedaagd worden. Dit is niet zonder reacties gebleven met alle gevolgen van dien, meer bureaucratische regelgeving.

De vraag wie is nou waar voor verantwoordelijk staat daarin ook centraal. Tijdens de BMJ jaarvergadering werd aan de hand van stellingen hierover gediscussieerd. Conclusie was dat er goede samenwerkingsoverkomsten afgesloten moeten worden, dat de gezinsvoogd ook echt de regie moet hebben en dat aan de wachtlijsten een einde dient te komen. Het zou ook wenselijk zijn als de sector een eigen tuchtrechtspraak krijgt.

De professionalisering in de jeugdzorg heeft ook onze aandacht gehad het afgelopen jaar en dat blijft het nog steeds doen. In deze is er bij de opstart veel overleg geweest met Phorza en NVMW. Doel is te komen tot de oprichting van de beroepsvereniging voor alle medewerkers in de jeugdzorg. Momenteel vinden er in elke provincie voorlichting plaats middels zg "roadshows" om medewerkers te informeren over het belang ervan en hen te betrekken in de vorming er van.

Naar aanleiding van de Savannazaak nam de BMJ het initiatief om een studiedag te organiseren met als thema: de veiligheid van het kind. Betrokken instanties in de jeugdzorg zouden daarvoor uitgenodigd worden. Al in december 2007 voerde de BMJ met de MO-groep gesprekken. In eerste instantie was de planning vóór de zomervakantie maar aangezien Adri van Montfoort juist een notitie aan het schrijven was over dit onderwerp werd besloten deze notitie te betrekken bij de studiedag en vond deze plaats op 28 augustus j.l. in het Spoorwegmuseum te Utrecht..

Er is bewust gekozen om het beperkt te houden tot 100 man om zodoende een goede discussie mogelijk te maken. Wat mij vooral van deze dag is bijgebleven was de opmerking van de kinderrechter uit Alkmaar die zei dat ze meer heeft aan één A4tje waar duidelijk in verwoord staat wat de actuele problemen zijn en wat er vervolgens nodig is deze aan te pakken, dan 8 pagina's tekst waarin niet duidelijk wordt wat nu de kern van het probleem is.

Een reactie van de Inspectie Jeugdzorg was dat als dit zo duidelijk wordt gevraagd, moeten we daar dan niet naar toe werken en alle bureaucratische rompslomp, de ellenlange rapporten, eens goed onder de loep nemen en het aantal velletjes drastisch terugbrengen. Volgens de aanwezige kinderrechters zou BJZ-Rotterdam dit wel kunnen waarmaken. De BMJ neemt contact met Rotterdam op en u hoort daarover terug.

In de ingestelde werkgroepen wordt het werk voorbereid en hieruit komen actiepunten waaraan gewerkt wordt. Bovenstaand is de professionalisering reeds genoemd, maar ook de wachtlijsten hebben onze (en jullie) voortdurende zorg. Zowel kamerleden als media houden wij voortduren op de hoogte van de gevolgen ervan.

Ook de vorming van de instellingen als Jeugd en gezin die in vele plaatsen worden gevormd houden onze zorg en aandacht. In de BMJ nieuwsbrief heeft u hierover kunnen lezen.

Structureel overleg MO-BMJ:

Met de MO-groep is afgesproken dat er 3 x per jaar overleg plaatsvindt. Doel van deze bespreking is om uitwisseling over onderwerpen als: wachtlijstenproblematiek, bureaucratie, beroepsvereniging, en te overleggen hoe problemen aan te pakken.

M.b.t. de bureaucratie heeft de BMJ op grond van dit overleg aan het landelijk platform OR laten weten dat elke OR binnen zijn eigen instelling dit onderwerp aan de orde moet stellen omdat gebleken is dat er noch vanuit de MOgroep noch vanuit de wet verordonneerd wordt dat die zo ingewikkeld moet zijn. Elke BJZ is daar dus zelf verantwoordelijk voor!

Vanuit het bestuur:

Op 14 mei 2008 nam Hilda de Jong afscheid van het bestuur. Zij heeft jarenlang meegedraaid in het bestuur en de laatste jaren heeft zij Ton Moolenaar ondersteund in zijn voorzitterschap. Zij heeft het bestuur vanwege pensionering verlaten. Ook Lea van den Berg heeft haar functie binnen het bestuur neergelegd.

Annemarie van de Ruit heeft de taak van Hilda de Jong in de redactie van de BMJ nieuwsbrief overgenomen. Gelet op bovengenoemde teruggetreden leden blijft er behoefte aan versterking zodat er met meer daadkracht aan de weg getimmerd kan blijven worden.

Ook dit jaar hadden we in januari een zg. `heidag` waarin we ons als bestuur beraden wat de speerpunten zijn voor het voor ons liggende jaar en werd de gezamenlijke studiedag over veiligheid voor besproken.

Leden:

Het ledenaantal blijft constant. Ook werving van nieuwe leden blijft een actiepoint van het bestuur. Er zijn mapjes samengesteld met informatie over de BMJ. Deze worden op de werkvloer overhandigd aan nieuwe collega's. Er wordt aan een nieuwe folder gewerkt voor werving van nieuwe leden.

BMJ-website:

Deze (www.bmj.nl) werd wederom aangepast en vernieuwd en er kwamen links naar andere instellingen.

Jacco Eshuis

1 oktober 2008

Samenstelling Bestuur BMJ

Ton Moolenaar, voorzitter, werkzaam bij BIZ Noord Holland, afdeling Jeugdbescherming

Wim Kuiper, vice-voorzitter, werkzaam bij de William Schrikkergroep, als inhoudelijk manager bij de afdeling Jeugdbescherming

Jacco Eshuis, secretaris, werkzaam bij St. Gereformeerde Jeugdbescherming

Olga Ruitenbergh, penningmeester, werkzaam bij BJAA, afdeling Jeugdbescherming

Bert Linders, lid en vaste notulist, werkzaam bij BIZ Limburg, afdeling Jeugdreclassering

Roel Schriemer, lid, werkzaam bij BIZ Flevoland, afdeling Jeugdbescherming

Jolanda van der Werff, lid, werkzaam bij BJAA, afdeling de Toegang

Piet Bleeker, lid, werkzaam bij BIZ Friesland, afdeling Jeugdbescherming

Ria van Asselt, lid, werkzaam bij BIZ Friesland, afdeling Jeugdbescherming

Peter Lucassen, lid, werkzaam bij BIZ Overijssel, als teamleider bij de afdeling Jeugdbescherming

Ingrid Mayland, werkzaam bij BIZ Haaglanden, afdeling Jeugdbescherming

Anne Braaksma, oud-gezinsvoogd ondersteunt het bestuur door hand- en spandiensten te verlenen

Annemarie van de Ruit, lid en hoofdredactrice van de Nieuwsbrief, werkzaam bij BIZ Gelderland, afdeling AMK

Belangenvereniging voor Medewerkers in de Jeugdbescherming/Jeugdreclassering

A. Balans per 31 december 2007

ACTIVA	31-12-2007	31-12-2006
<u>Vlottende activa</u>		
Debiteuren	€ 3.467	€ 3.815
Overige	<u>-</u>	<u>-</u>
	€ 3.467	€ 3.815
<u>Liquide middelen</u>	<u>€ 13.846</u>	<u>€ 10.719</u>
<u>Totaal</u>	<u>€ 17.313</u>	<u>€ 14.534</u>
PASSIVA		
<u>Eigen vermogen</u>		
Eigen vermogen	€ 13.128	€ 13.042
<u>Kortlopende schulden</u>		
Adm.knt RPG /N.V.M.W.	€ 2.821	€ 1.163
Overige	<u>€ 1.363</u>	<u>€ 329</u>
	€ 4.184	€ 1.492
<u>Totaal</u>	<u>€ 17.313</u>	<u>€ 14.534</u>

Belangenvereniging voor Medewerkers in de Jeugdbescherming/Jeugdreclassering

B. Staat van baten en lasten

	(1 jan- 31 dec) <u>2007</u>	(1 jan- 31 dec) <u>2006</u>
Baten		
Contributies	€ 14.505	€ 10.778
Totaal baten	€ 14.505	€ 10.778
Lasten		
Representatieskosten	€ 80	€ 51
Administratiekosten	€ 2.622	€ 2.825
Reklamekosten	€ 582	-
Notariskosten (statutenwijziging)	-	€ 462
Kantoorbenodigdheden	€ 472	€ 296
Bankkosten	€ 39	€ 242
Drukwerk/ enveloppen/ porti	€ 1.073	€ 1.902
Nieuwsbrief	€ 2.410	€ 884
Internet-site	€ 124	€ 84
Bestuurskosten	€ 2.946	€ 2.626
Abonnementen/contributies/Kvk	€ 27	€ 91
Jaarvergadering	€ 492	€ 527
Algemene kosten	€ 5-	€ 47-
Afschrijving debiteuren	€ 3.645	€ 383
Totaal lasten	€ 14.507	€ 10.326
Saldo baten minus lasten	€ 2-	€ 451
Rentebaten	€ 88	€ 349
Voordelig saldo	€ 86	€ 800

LEDENONTWIKKELING BMJ

Er is sprake van een stabiele ledenontwikkeling. Het ledental zit al enige jaren continu op 600 leden. Dat geeft enerzijds een prettig gevoel dat onze BMJ bestaansrecht heeft. Tegelijkertijd, waarom komen er netto geen leden bij? Derhalve allereerst een analyse van waar relatief veel BMJ leden werkzaam zijn en waar het allemaal getalsmatig wat minder is. Zoals gezegd kent de vereniging op peildatum mei 2008: 603 leden. Een honderdtal daarvan heeft niet duidelijk aangegeven waar ze werkzaam, bij welk Bureau Jeugdzorg/ Landelijk Werkende Instelling.

En dan allereerst de kleintjes, rond de 10, dat zijn Nidos, de SGJb, BJZ Flevoland en BJZ Zeeland. BJZ Brabant, BJZ Friesland, BJZ Groningen en BJZ Drenthe kennen elk circa 25 leden. De stedelijke BJZ's van Rotterdam waar relatief veel werknemers zijn scoren relatief laag met elke 20 leden. BJZ den Haag/Zuid Holland scoort beter met 39 leden. BJZ Overijssel, BJZ Gelderland en BJZ Utrecht hebben ook rond de 40 leden.

De top-drie bestaat uit de WSG, BJZ Noord-Holland en Bureau Jeugdzorg Limburg met elk 70 leden. Zoals reeds gezegd van 100 leden geen herkomst duidelijk en gezien de omvang van een klein bureau jeugdzorg is in elk geval de score van de BJZ's in de drie Noordelijke Provincies heel goed te noemen.

De BMJ ledenwerver heeft met name in de stadregio's Rotterdam en Amsterdam een schone taak: leden maakt leden!

groet Wim

BON	Ik geef mij op als nieuw lid van de	
Contributie € 27,50 per jaar.		
Naam:	Geb. datum:	M/V
Adres:		
Postcode:	Woonplaats:	
Naam instelling:	Functie:	
Adres instelling:	Vestigingplaats:	
Hierbij geeft ik de BMJ wel/geen* toestemming de verschuldigde contributie ad € 27,50 1 keer per jaar automatisch af te schrijven van rekeningnummer		
t.n.v.		
Als u het niet eens bent met een afschrijving kunt u het bedrag binnen 30 dagen bij uw bank storneren.		
Bon opsturen naar: Secretariaat BMJ, Zijlweg 144, 2015 BH Haarlem, Tel. 023 - 5420904		Handtekening:

SGJ Christelijke Jeugdzorg

Tijdens de bestuursvergadering werd mij gevraagd of ik niet een stukje over SGJ zou willen aanleveren voor de nieuwsbrief. Dit heeft geresulteerd in onderstaande bijdrage.

In de vijver van de jeugdzorg instellingen zitten slechts een paar 'vreemde eenden', te weten: de landelijk werkende jeugdzorg instellingen. Een daarvan is SGJ Christelijke Jeugdzorg. Voor de oude rotten in het vak wellicht nog bekend onder de naam: Stichting Gereformeerd Jeugd welzijn. En als je zo'n vreemde eend tegenkomt, wil dat wel eens vragen oproepen zoals: 'Wat is SGJ eigenlijk voor instelling? Wat doen ze daar allemaal? Waarom christelijke jeugdzorg? Kan ik er iets mee?' Hopelijk wordt er in deze bijdrage een bevredigend antwoord geven op die vragen, want wij vinden SGJ eigenlijk helemaal geen vreemde eend in de bijt. Wij zien SGJ als een deskundige, professionele organisatie met hart voor kinderen, jongeren en hun ouders.

SGJ Christelijke Jeugdzorg heeft een lange geschiedenis in de jeugdzorg achter rug, die begint in de jaren dertig van de vorige eeuw met de oprichting van een weeshuis in Soest. Later werd dit De Stuw, een jeugdhuis in Utrecht waar kinderen en jongeren uit heel Nederland een tijd konden verblijven, omdat thuis wonen (even) niet meer mogelijk was.

Vanuit de Gereformeerde Kerken Vrijgemaakt is in 1952 De Driehoek opgericht (de vereniging voor Gereformeerde Kinderbescherming). Uiteindelijk zijn beide organisaties in 1993 gaan samenwerken onder de naam SGJ. De Driehoek is na 1993 zonder een afdeling jeugdzorg verder gegaan als instelling voor maatschappelijke dienstverlening aan volwassenen en jongvolwassenen.

SGJ is actief in grote delen van Nederland, met een nadruk op de zogenaamde 'Bible Belt'. Het hoofdkantoor is gevestigd in Amersfoort en er zijn regiokantoren in Goes, Dordrecht, Zwolle en Groningen.

Cliënten & visie

Zorgvragers die belang hechten aan christelijke zorg, kunnen hiervoor terecht bij SGJ. Van oudsher zijn onze cliënten met name te vinden in de traditionele behoudende gereformeerde kerken, maar ook christenen van evangelische signatuur doen een beroep op SGJ. Onze organisatie richt zich over het algemeen op de achterban van ChristenUnie en SGP.

SGJ heeft zijn mens-, pedagogische en hulpverleningsvisie vastgelegd in 'Op Maat'. Daarin wordt ons unieke uitgangspunt verwoordt: christelijke jeugdzorg die voortvloeit uit en is gebaseerd op de liefde van Christus. De hulpverleningspraktijk van SGJ kan daadwerkelijk naar Christus verwijzen, omdat de SGJ-medewerkers christenen zijn die leven vanuit hun geloof. SGJ onderscheidt zich niet door bijzondere methodieken, maar maakt gebruik van beproefde, algemene methoden en technieken. De kracht van SGJ is de genoemde verbinding met het christelijk geloof en het vermogen om in de hulpverlening aan te sluiten bij de leefwereld van onze cliënten. Die aansluiting is geen doel op zichzelf, maar een noodzakelijk startpunt voor een beweging van een problematische naar een veilige, kansrijke en christelijke opvoedingssituatie voor kinderen.

SGJ sectoren

De sector Toegang, Gezinsvoogdij en Voogdij is belast met bureau-jeugdzorgtaken. De provinciale bureaus jeugdzorg hebben SGJ gemachtigd de toegangstaken voor cliënten die vanaf het begin christelijke zorg wensen, in eigen beheer uit te voeren. Medewerkers van voorliggende voorzieningen verwijzen cliënten door naar dit loket, maar jeugdigen en ouders kunnen natuurlijk ook rechtstreeks contact opnemen met SGJ Toegang. Over de toeleiding van cliënten naar SGJ zijn onderlinge afspraken gemaakt.

SGJ heeft hiernaast nog drie andere sectoren: Zorgaanbod, LVG en Preventie en Dienstverlening. Binnen het Zorgaanbod beschikt SGJ over een breed aanbod van hulpverleningsprogramma's. Die hulp kan variëren van hulp in de thuissituatie tot en met (tijdelijke) plaatsing van een jeugdige in een pleeggezin, een behandelgroep of een gezinshuis.

Kinderen en jongeren met een lichte verstandelijke beperking en/of gedragsproblemen kunnen voor hulp terecht bij SGJ LVG. Op dit moment bestaat het LVG aanbod uit intensieve ambulante kind- en gezinsbegeleiding en logeeropvang.

De sector Preventie en Dienstverlening ontwikkelt diverse preventieve programma's en past deze ook toe. Zo hebben wij de opvoedcursus 'Opvoeden met hart en hoofd' ontwikkeld die momenteel op meerdere plaatsen in Nederland wordt gegeven.

SGJ Christelijke Jeugdzorg is actief en professioneel bezig om vanuit de christelijke levensovertuiging kinderen, jongeren en hun ouders te ondersteunen en te helpen wanneer ze het (even) niet alleen redden. En daarmee verdienen wij ons plekje in de vijver van de Nederlandse jeugdzorg instellingen.

Jacco Eshuis

Oktober 2008

Meldpunt Regeldruk en Rapport: Nulmeting Regeldruk in de brede jeugdketen

Op het internet is een meldpunt opgericht tegen bureaucratie in de jeugdzorg. Als je op Google bent en je typt Meldpunt Regeldruk dan heb je de site meteen.

<http://www.minvws.nl/dossiers/bureaucratie-en-regeldruk/meldpunt-bureaucratie-en-regeldruk/default.asp>

Minister Rouvoet wil de bureaucratie in de jeugdzorg verminderen. Professionals in de jeugdzorg worden opgeroepen om het ministerie te laten weten waar zij last van hebben. Een teveel aan regels leidt tot ergernis en kost geld. Immers, de tijd die wordt besteed aan bijvoorbeeld overtollig papierwerk kan beter worden besteed aan het verlenen van zorg.

De Minister voor Jeugd en Gezin wil overbodige regels schrappen, om de irritatie hierover terug te dringen.

Voor wie?

Zorgaanbieders, instellingen, raden van bestuur en professionals kunnen een melding doen. Op het formulier kunnen zij niet alleen hun melding kwijt, maar meteen een suggestie doen hoe dit op te lossen. Geef ervaringen en suggesties door via het speciale meldformulier wat je op de website kunt aanklikken. Op je melding ontvangt je géén directe reactie. Wel is een weblog gestart waar periodiek geïnformeerd wordt over de binnengekomen meldingen en je ook de resultaten ziet.

Tegelijkertijd is eind september een gedegen onderzoek vrijgekomen. Uitgevoerd door Cap Gemini waaraan ook veel uitvoerende werkers van veel verschillende disciplines hebben deelgenomen. Er komt onder andere nogmaals uit dat de indicatieprocedure onduidelijk is, langdurige hulp na het 18e levensjaar niet ingezet wordt, jongeren en ouders te vaak opnieuw hun verhaal moeten vertellen en er veel papierwerk voor geregeld moet worden. Niet alleen door professionals maar ook door cliënten. Bejegening, wachttijden en wachtlijsten worden ook als dominant frustrerend ervaren, door zowel cliënten als professionals. Een lezenswaardig rapport. In een vervolg gaan alle provincies hiermee aan de slag. Email naar info@bmj.nl en wij kunnen je een digitale versie toesturen.

DE VEILIGHEID VAN HET KIND

Er gaat geen dag voorbij of het woord VEILIGHEID valt, op kantoor, op de rechtbank of tijdens een huisbezoek.

Ik kan me niet herinneren dat het in de eerste jaren dat ik bij Bureau Jeugdzorg werkte ook het geval was. De veiligheid van het kind kwam wel ter sprake, maar niet zo expliciet als nu, in het 'Savanna' tijdperk.

Er komen situaties voor waarbij het voor iedere gezinsvoogd duidelijk is dat kind niet veilig is. Een spoed uit huis plaatsing is meestal het directe gevolg. Vaker kampt een werker met zogenaamde onderbuik gevoelens over de veiligheid van het kind. In de intervisie of overleg met collega's of gedragswetenschapper bespreekt de betreffende gezinsvoogd zijn zorgen over het kind en steeds vaker wordt er samen met een gedragswetenschapper een risico taxatie gemaakt.

Onlangs heb ik een dergelijke risico taxatie gemaakt van een gezin. De uitkomst van deze taxatie was niet verrassend en kwam overeen met de inschatting die ik gemaakt had.

In februari 2007 meldde de Raad voor de Kinderbescherming dat er een voorlopige ondertoezichtstelling en spoedmachtiging uit huis plaatsing werd gevraagd voor 2 kinderen die nog dezelfde avond geplaatst moesten worden. Het was net voor vijf uur, er was niet meer informatie beschikbaar. Er werd een aanvraag voor een spoed eisende hulp ingediend bij Pleegzorg. Er bleken twee gezinnen bereid een kindje op te nemen. In het betreffende gezin bleek een medewerker van het Advies- en Meldpunt Kindermishandeling (AMK) aanwezig te zijn. Een collega-gezinsvoogd zou de kinderen samen met de werker van het AMK naar de pleeggezinnen brengen en aan

ouders vertellen dat er inmiddels een voorlopige ondertoezichtstelling en machtiging uit huis plaatsing was uitgesproken. Vader had aangifte van bedreiging gedaan.

Moeder had bedreigd de kinderen, haar partner en haar inwonende schoonmoeder neer te steken. Er werd getracht een opname van moeder in een voorziening van de GGZ te bewerkstelligen maar dit bleek niet mogelijk.

De kinderen waren 9 maanden en 7 jaar oud. Ze werden dezelfde avond geplaatst. Twee dagen later bezocht ik alle gezinsleden. Ouders en grootmoeder waren erg geschrokken van de uit huis plaatsing en dachten dat ze de kinderen nooit meer zouden mogen zien. In het eerste gesprek werd duidelijk dat moeder reeds drie maal haar kinderen met een mes had bedreigd. Volgens ouders was er sprake van een postpartumdepressie. De GGZ kon niet aangeven of er daadwerkelijk sprake was van een depressie.

De broer van vader bleek pleeggezin te zijn en ouders wilden graag dat de kinderen in het gezin van deze broer werden geplaatst. Na een gesprek met het pleeggezin werden de kinderen samen in bij oom en tante geplaatst. De contacten met ouders en grootmoeder werden opgestart. Er was sprake van een sterke band tussen ouders en kinderen. In gesprekken met ouders en grootmoeder werd steeds duidelijker dat moeder in de knel zat. Vader en grootmoeder hadden aan een half woord genoeg, moeder was afkomstig uit Azië, en had veel moeite met het Nederlands. Het oudste kindje was anderhalf jaar na moeder naar Nederland verhuisd en paste zich snel aan de nieuwe situatie aan. Moeder kon zich moeilijk uiten en had bovendien last van heimwee.

Hulpverlening wordt opgestart, ouders en grootmoeder worden aangemeld voor systeemgesprekken. De contacten met de kinderen worden uitgebreid. Er wordt Video Interactie Begeleiding geïndiceerd om de onderlinge communicatie te verbeteren. Na 11 weken worden de kinderen thuis geplaatst. Blijdschap alom. De situatie is stabiel, de communicatie verbeterd en het gezin is bereid om hulpverlening te accepteren. Na enige maanden wordt de ondertoezichtstelling verlengd, ouders gaan hiermee akkoord. De hulpverlening van Jeugdhulp wordt afgesloten, er lijken geen hulpvragen meer te zijn.

Drie weken later belt moeder op zaterdagavond de politie, ze heeft ruzie met haar partner en schoonmoeder en wil vertrekken met haar kinderen. Ze is erg emotioneel, vader wil de kinderen niet meegeven. De politie neemt contact op met de bereikbaarheidsdienst nadat ouders hebben aangegeven dat er sprake is van een ondertoezichtstelling. Ik word door een collega gebeld met de vraag of ik kan inschatten of het veilig is voor de kinderen wanneer moeder met de kinderen vertrekt.

Ik besluit om zelf contact op te nemen met ouders en de politie omdat ik het erg lastig vind om de situatie in te schatten. Uiteindelijk spreken we met ouders af dat de kinderen bij vader en grootmoeder blijven en moeder het weekend bij haar vriendin gaat logeren. Maandagochtend bezoek ik het gezin. Na een week keert moeder terug in het gezin.

Een risico taxatie moet vooral een antwoord geven op de vraag hoe groot de kans is dat moeder opnieuw haar gezin zal bedreigen, afhankelijk van de uitkomst van deze kans berekening zal worden gekeken welke vorm van hulpverlening wenselijk cq noodzakelijk is. Een risico taxatie is hulpmiddel bij het maken van een inschatting van de veiligheid van kinderen, geen keurmerk of garantiecertificaat.

Ria van Asselt

Gezinsvoogd Bureau Jeugdzorg Friesland

De BMJ als beroepsvereniging.....

Sinds 'Savanna' hoor je een sterke roep om een beroepsvereniging voor de werkers in de jeugdzorg. Met subsidie geld van de overheid onderzoekt een projectgroep actief de mogelijkheden om aansluiting te zoeken bij de bestaande beroepsverenigingen. In die projectgroep participeert de MO en ook de BMJ is hier vertegenwoordigd. Het is mooi dat de MO groep meedoet, maar daar knaagt gelijk ook de twijfel. Ik ben niet enthousiast over dat wat de heren directeuren de laatste tien jaar over de werkers in de jeugdzorg hebben uitgestrooid en ik ben dat al helemaal niet als ik bedenk op welke manier zij zich ingespannen hebben voor de jeugdzorgwerkers om hun vak te kunnen uitoefenen. Als door hun bedacht moet worden welke gereedschappen de werkers in de jeugdzorg nodig hebben, dan word ik daar niet blij van.

Als illustratie noem ik de rapportage. Voor het werk in de jeugdzorg is het evident dat er gerapporteerd wordt. De heren directeuren zijn hier echter mee op de loop gegaan ze wilden goede sier maken met een mooie en complete rapportage. Het gevolg is bekend, rapportages waarbij je door de bomen het bos niet ziet en welke een enorme frustratie betekenen voor de werker. Frustratie vanwege de enorme hoeveelheid onnodig werk en omdat de werker zichzelf hier niet meer in herkent. Rapportage is noodzakelijk voor reflectie en verantwoording. Het is echter vooral de professional die de essenties weet aan te geven. Een beroepsvereniging is in mijn optiek vooral zinnig wanneer die van onder af door de werkers wordt vormgegeven. En niet zoals nu dreigt te gebeuren van bovenaf, topdown wordt opgelegd. Voor de werkers is er winst te behalen wanneer zij zelf die beroepsvereniging neerzetten met hun eigen beroepseisen. Zo zou je kunnen bedenken dat de BMJ tijdens de jaarvergadering de opdracht krijgt om zich om te vormen tot een beroepsvereniging en dat de BMJ als beroepsvereniging met een rapportage vorm komt die teruggebracht is tot de essentie, waar de werker zich in herkent. Een rapportage vorm die vooral kort is, bijvoorbeeld 1 A4 en gedictieerd is vanuit de werkvloer.

Deze opstelling zullen de heren directeuren niet zo maar slikken. De werkers zullen met een goede voorbereiding en met een goede rugdekking van de vakbeweging de strijd aan moeten gaan om dit af te dwingen. Het is de vraag of zij zich willen en kunnen verenigen en bereid zijn hier met elkaar energie in te steken. Of er bezieling en elan gevonden kan worden om de confrontatie aan te gaan. Of men bereid is te om ook financieel te investeren, een beroepsvereniging kost wel even iets meer dan het huidige lidmaatschap van de BMJ. Maar het is de moeite waard.

Denk je even in dat je een vuist kunt maken en als lid van de beroepsvereniging werkers jeugdzorg tegen je collega kunt zeggen dat je je eigen rapportage model hebt, geaccordeerd door de beroepsvereniging. Een rapportagemodel dat echt efficiënt is en dat voor de werker plezierig is om te maken en voor de klant, het kind en zijn ouders, maar ook voor de kinderrechter een verademing is om te lezen. Een rapportage model dat bevochten is op de heren directeuren. Bevochten zo nodig door actie, door rechtzaken of wat er maar voor nodig is. Maar het resultaat is dan iets om trots op te zijn. Een rapportagemodel als een waardevol stuk gereedschap helpend is in je bemoeienis met het kind en zijn gezin. Een rapportage model dat het mogelijk maakt dat je tijd hebt voor contact met je klant en echt hulp kunt verlenen.

Anne Braaksma,
bestuurslid en redactie BMJ nieuwsbrief

UIT HET HART.....

Als Jeugdbeschermer, Praktijkleider Voogdij Gezinsvoogdij en BMJ lid, moet mij het volgende van het hart:

Inmiddels ruim 27 jaar werkzaam in de jeugdbescherming zie ik met stijgende verbazing een aantal ontwikkelingen om zich heen grijpen. Ik heb stellig de indruk dat een groot aantal draconische maatregelen die zogenaamd ter verbetering van het methodisch handelen en meer adequate bescherming van kinderen worden ingevoerd, in wezen niets anders zijn dan wanhopige pogingen om onmacht te verbergen en verantwoordelijkheden rond te schuiven. Dit alles grotendeels gebaseerd op wantrouwen en achterdocht.

Soms voel ik me als medewerker van Bureau Jeugdzorg, als jeugdbeschermer, een reiziger in een door God en medemens verlaten industrieel landschap.

De grondwaarden van waaruit ik mijn werk als gezinsvoogd en nu als praktijkleider probeer te doen zijn in de ogen van velen welhaast archaïsche begrippen.

Naast methodische kennis, werk- en levenservaring, een gezonde dosis gewoon boeren verstand, maatschappelijke betrokkenheid, liefde voor de medemens zijn ook mededogen, vergeving, solidariteit en compassie voor mij belangrijke ingrediënten en drijfveren om mijn werk te kunnen doen.

Het valt niet mee om in deze tijd nog gezinsvoogd te zijn en ik bewonder de moed van vaak volstrekt onervaren nieuwe collega's, die en masse in het kader van de Delta methode instromen, om dit mijnenveld te betreden. Als vader van vier volwassen kinderen vraag ik me wel eens af hoe we dit deze jonge mensen in deze omstandigheden aan kunnen doen. Zeker ook wanneer je bedenkt dat je als gezinsvoogd blijkaar nog steeds persoonlijk verantwoordelijk bent voor elk onrecht dat jouw pupil wordt aangedaan, en alle anderen kinderen in Nederland.

Niet alleen juridisch verantwoordelijk, maar blijkaar ook moreel en persoonlijk. Gezinsvoogden zijn met de toenemende mondigheid van cliënten en laagdrempelige toegang tot gerechtelijke procedures en klachtencommissies kwetsbaar.

Veel werkers hebben het gevoel dat ze in de steek gelaten worden door hun organisatie, door hun ketenpartners, door justitie en door de laagdrempelige klachten commissies die, zo lijkt het, de beleving en versie van de waarheid die de cliënt aanvoert, uit angst om van klantvriendelijkheid te worden beticht, als waarheid aanneemt.

Je vecht met een hand gebonden op je rug.

Ik zie veel mensen heel veel inspanning verrichten, plat gezegd: stinkend hun best doen, om hun werk als jeugdbeschermer zo goed mogelijk uit te voeren. Hierop krijg ik vaak de opmerking dat je best doen alleen niet goed genoeg is waarna er een warm pleidooi volgt voor meer en vooral ook liefst effidence based methodisch handelen. Waarbij ik dan al snel het gevoel heb dat de menselijke maat uit beeld verdwijnt.

Het delicate evenwicht tussen dat wat theoretisch wenselijk is en praktisch uitvoerbaar stelt de gezinsvoogd voortdurend voor allerlei duivelse dilemma's.

Het is mijn stellige overtuiging dat we allemaal heel erg ons best moeten doen om onrecht t.o.v. kinderen zo veel mogelijk te beperken, uitbannen zal helaas niet lukken, maar je moet wel de ambitie hebben.

Ik ben er ook van overtuigd dat de meeste collega's hiervoor al hun stinkende best doen.

Ik ben er niet van overtuigd dat met de invoering van meer meetinstrumenten, protocollen, samenwerkingsafspraken, bemoeienis van gedragswetenschappers, snellere uithuisplaatsingen, snellere gezagswijziging, invoering Centra voor Jeugd en Gezin en noem het allemaal maar op, kinderleed en onrecht ten opzichte van kinderen kan worden uit gebannen.

Ik ben er ook van overtuigd dat invoering van nieuwe methodieken, meetinstrumenten en wat dies meer zij, zonder dat het gevoed wordt vanuit wellicht archaïsche begrippen als mededogen, vergeving compassie en solidariteit, een zinloze en onvruchtbare exercitie zal zijn.

Ik maak me zorgen over de kwetsbaarheid van de werkers (wordt lid van een Beroepsorganisatie) o.a. door de neiging om steeds verder op te schuiven richting een verantwoordingscultuur, waarin mensen gedefinieerd worden als klanten en interventies van hulpverleners producten zijn, werkers afgerekend worden op van te voren te bepalen targets en het aantal over hen ingediende klachten.

Ik vind het lastig om als werkbegeleider de gezinsvoogden:

- te leren te vertrouwen op hun vakkennis, die altijd en overal kan en moet groeien,
- te leren vertrouwen op hun professionele intuïtie, die je moet durven ontwikkelen en leren onderkennen,
- hen door een mijnen te loodsen van cliënten met vaak multiple problematiek en
- een omringend werkveld, waar het blijkbaar voordat er een gedwongen maatregel kwam niet is gelukt om tot verandering te komen maar van waaruit nu wel vaak met argusogen de verrichtingen van de gezinsvoogd worden gevolgd.
- er op te wijzen dat ze hun verslaglegging goed bij moeten houden inclusief contactjournaals en regelmatig terugkerende rapportages, rechtbankstukken, indicatiestellingen etc. onder het mom van transparantie en stel toch eens voor dat er iets in je zaken gebeurt.....

Overigens doe ik dit al jaren met veel plezier omdat ik geloof dat ik dat kan en omdat ik geloof dat dit zin heeft zowel als ondersteuning naar de werkers en bijdrage aan het mooie vak van jeugdbeschermer.

Door de om zich heen grijpende tendens om de werkbegeleiders meer vanuit de eigen geleding van de werkers te laten komen (onder het mom: het zijn immers allemaal hoog opgeleide mensen !), het versterken van de rol van de gedragswetenschappers (met alle respect overigens), en het terug dringen van de rol van werkbegeleiders of praktijkleiders of hoe mijn functie de afgelopen jaren ook allemaal geheten mag hebben, wordt de verantwoordelijkheid voor het beslissen in vaak ingewikkelde zaken wel heel erg bij de werkers neergelegd. Ook doorbreek je hiermee een systeem waarin vaak oudere en ervaren jeugdbeschermers in de rol van werkbegeleider, jonge onervaren werkers op weg kunnen helpen, op koers kunnen houden en bij kunnen staan in dit lastige maar boeiende vak.

Naast de vraag hoe kunnen we kinderen zo goed mogelijk beschermen tegen onrecht dringt zich ook de vraag op hoe je werkers zo goed mogelijk kunt beschermen in een wereld vol onberekenbare mensen, ambitieuze politici, doorgedraaide wetenschappers en elkaar vlooien af vangende ketenpartners.

Gebruik je boeren verstand, vertrouw op jezelf, blijf je ontwikkelen, wordt lid van de BMJ en een Beroepserkenning en laat je niet gek maken !!

Peter Lucassen

